

strative afgørelse, eller sagen er afvist af centralorganisationen eller tjenestemand retten.

Stk. 4. Sager, der efter stk. 1, nr. 2, hører under tjenestemand retten, kan ikke behandles efter reglerne i §§ 20-24.

Stk. 5. Finansministeren kan bestemme, at overtrædelser som nævnt i stk. 1, nr. 2, begået af personale ansat på tjenestemandslignende vilkår, behandles af tjenestemand retten, såfremt personalet er ansat i henhold til regler, der indeholder bestemmelser svarende til § 11, stk. 1, og §§ 20-24. Finansministeren fastsætter samtidig nærmere regler om pligt til at indberette overtrædelser til finansministeren og om de nødvendige fravigelser fra § 49 c, stk. 2, med hensyn til, hvem der er parter i sagen. Bestemmelsen i § 49 b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på den eller de organisationer, der udøver forhandlingsretten for det personale, der er omfattet af finansministerens bestemmelse efter 1. pkt.

§ 49 a. Staten og en eller flere af de i § 45 nævnte centralorganisationer kan af tjenestemand retten ikendes bod for overtrædelser som nævnt i § 49, stk. 1, nr. 1. Bodden tilfalder den, der har anlagt sagen.

§ 49 b. I sager som nævnt i § 49, stk. 1, nr. 2, kan tjenestemand rettens formand eller dennes stedfortræder give pålæg om ophør af overtrædelser.

Stk. 2. En tjenestemand, som har begået en af de i § 49, stk. 1, nr. 2, nævnte overtrædelser, kan af tjenestemand retten ikendes advarsel eller irettesættelse eller bøde.

Stk. 3. En eller flere af de i § 45 nævnte centralorganisationer kan af tjenestemand retten ikendes bod, hvis centralorganisationen har understøttet en overtrædelse som nævnt i § 49, stk. 1, nr. 2, eller ikke med alle rimelige midler har søgt at hindre overtrædelser eller bringe den til ophør. Bodden tilfalder den, der har anlagt sagen. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på de organisationer, der er tilsluttet centralorganisationerne.

§ 49 c. Sager som nævnt i § 49, stk. 1, nr. 1, kan anlægges af og mod finansministeren eller en eller flere af de i § 45 nævnte centralorganisationer. Sager kan endvidere anlægges af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren.

Stk. 2. Sager som nævnt i § 49, stk. 1, nr. 2, kan anlægges af finansministeren mod en eller flere af de i § 45 nævnte centralorganisationer. Centralorganisationerne kan ved tjenestemand retten anlægge sag mod vedkommende minister om, hvorvidt en sag om overtrædelse af § 11, stk. 1, hører under tjenestemand retten.

§ 49 d. Tjenestemand retten har sit sæde i Nuuk, men kan sættes uden for Nuuk, når retten skønner det hensigtsmæssigt.

Stk. 2. Retsbog føres efter kapitel 2, §§ 2-4, i lov om rettens pleje i Grønland.

§ 49 e. Sag anlægges ved, at den ene part til tjenestemand retten indgiver en anmodning i to eksemplarer om tjenestemand retsafgørelse.

Stk. 2. Sekretæren sender snarest muligt et eksemplar af anmodningen til den anden part og indkalder samtidig svarskrift i to eksemplarer fra denne. Svarkriftet indgives til retten inden for en af sekretæren fastsat frist. Når svarkriftet er modtaget, sender sekretæren et eksemplar af svarkriftet til modparten. Yderligere skriftveksling finder som regel ikke sted.

Stk. 3. Med henblik på foretagelse af forligsmægling eller indhentelse af yderligere udtalelser fra parterne kan disse indkaldes til et forberedende retsmøde, hvor retten kan beklædes af formanden eller dennes stedfortræder alene.

§ 49 f. Retten kan, om det findes fornødent, lade stævning forkynde for en af parterne efter reglerne i kapitel 2, §§ 9-12, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Den, mod hvem sagen anlægges, skal møde for tjenestemand retten.

Stk. 3. Udebliver indstævnte trods forkyndelse efter stk. 1, finder kapitel 2, §§ 10 og 11, i lov om rettens pleje i Grønland tilsvarende anvendelse. Udeblivelsesdom kan afsiges af formanden eller dennes stedfortræder uden tilkaldelse af rettens øvrige medlemmer.

§ 49 g. I retten til at lade møde ved rettergangsfuldsmægtig for tjenestemand retten gælder ingen indskrænkninger for parterne. I hvilket omfang en part er berettiget til at deltage i forhandlingerne for retten ved hjælp af flere fuldmægtige, afgør retten, ligesom retten træffer afgørelse om, hvem der foruden parterne og rettergangsfuldsmægtigene bør have adgang til retsmøderne.